

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗ

ΕΤΟΣ ΚΖ'.

ΑΡΙΘ. 22

ΑΔΗΘΕΙΑ

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΚΑΤΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΝ

ΕΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΙ | ΙΟΥΝΙΟΥ 1907

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΠΡΟΚΑΤΑΒΑΛΛΟΜΕΝΗ

Καθ' ὅλον τὸ ὄθωμαν. κράτος μετζίτια ἀργ. 5
διὰ τὸν κατώτερον κλῆρον καὶ τοὺς δημοδιδασκ. 3
ἐν τῇ ἐξωτερικῇ φράγκᾳ χρυσᾷ.....25

ΔΙΕΥΘΥΝΟΥΣΑ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

+ Ὁ Στρωμνίτης ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ (πρόεδρος)
+ Ὁ Μ. Πρωτοσύγκελλος ΚΑΛΛΙΝΙΚΟΣ (ταμίας)
+ Ὁ ἀρχιεραμμ. τῆς ἱερᾶς Συνόδου ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ

Ἐπίτιμος διευθυντής καὶ συντάκτης ὁ Μ. χαρτοφύλαξ καὶ χρονογράφος τῆς τοῦ Χρ. Μ. Ἐκκλησίας Μ. Ι. ΓΕΔΕΩΝ

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Ἡ ἐν Βουλγαρίᾳ καὶ Ἀνατ. Ρωμυλίᾳ Κατάστασις — Ἐπί-
καιρα γράμματα — Ἀποφάσεις δικαστικῶν διδασκικῶν —
Ἐκκλησιαστικὰ χρονικά — Ἡ ἐν Χάλκῃ Ἱ. Θεολογικὴ Σχολή —
Ἡ προσωπικὴ ὑπαρξίς τοῦ διαβόλου — Δικαστικὴ ἀγγελία.

Η ΕΝ ΒΟΥΛΓΑΡΙΑ ΚΑΙ ΑΝ. ΡΩΜΥΛΙΑ

ΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ

Ἐκθεσίς τοῦ ἀρχιερατικοῦ ἐπιτρόπου
Φιλιππουπόλεως.

Παναγιώτατε Δέσποτα,

Τῇ πρώτῃ ἡμέρᾳ τοῦ ἁγίου Πάσχα, ὡς ἐγκαίρως
ἔγραψα τῇ ἡμετέρᾳ Θεοτάτῃ Παναγιότητι, ὁ Ἐ-
παρχος Στενιμάχου, συνοδευόμενος ὑπὸ ἐρίππων χωρο-
φυλάκων, μετέβη εἰς Κούκλαιναν κατ' ἐντολὴν τοῦ
Νομάρχου Φιλιππουπόλεως καὶ, καλέσας παρ' ἑαυτῷ
τὸν τε ἱερέα καὶ τοὺς προύχοντας, ἐζήτησε νὰ παρα-
δώσῃ αὐτοῖς τοὺς τῇ 6ῃ Αὐγούστου τοῦ παρελθόντος
ἔτους ἀρπαγέντας καὶ συληθέντας ἱεροὺς νχοὺς τοῦ
χωρίου. Τοῦ ἡμετέρου ὁμῶς ἱερέως καὶ τῶν προυχόν-
των ὁμοφώνως παρατηρησάντων τῷ κ. Ἐπαρχῷ ὅτι

κανονικὴ ἀρχή, πρὸς ἣν ἔδει ὁ κ. Νομάρχης Φιλιπ-
πουπόλεως ν' ἀπευθυνθῇ διὰ τὸ ζήτημα τῆς παρα-
δόσεως τῶν ἐκκλησιῶν, εἶνε ἡ ἱερὰ ἡμῶν Μητρούπολις,
ὁ κανονικὸς τοῦ ἀπόντος Μητροπολίτου Φιλιππουπό-
λεως Ἐπίτροπος, καὶ παραπεμφάντων τὸν ἀπεσταλμέ-
νον τῆς Κυβερνήσεως εἰς ἐμέ, ὁ τελευταῖος ἀπεχώρη-
σε τοῦ χωρίου, ἀφοῦ, ἐννοεῖται, συνετάχθη κατ' ἀπαί-
τησιν αὐτοῦ πρακτικόν, ὅπερ ὑπέγραψεν ὁ ἱερεὺς παπᾶ
Ἀργύριος Χ' Λάμπρου καὶ οἱ χρηματίσαντες πρὸ τῆς
καταλήψεως τῶν ἱερῶν νχωῶν ἐπίτροποι, ἐν ᾧ διε-
τύπωσαν καὶ ἐγγράφως ὅσα προφορικῶς εἶπον περὶ τοῦ
τρόπου καθ' ὃν ἐννοοῦσι νὰ παραλάβωσι τὰς ἑαυτῶν
ἐκκλησίας.

Ταῦτα, ὡς ἀνωτέρω εἶπον καὶ ἔγραψα, συνέβησαν
τῇ 22 Ἀπριλίου, ἥτοι πρὸ 20 ἡμερῶν. Ἐν τῇ μεταξύ
ὁμῶς τούτῳ τὸ ζήτημα τῆς παραδόσεως τῶν νχωῶν τε-
λείως ἐσιωπήθη, μηδενὸς λόγου τοῖς χωρικοῖς γενομέ-
νου. Ἀλλ' αἴφνης, χθές, εἰς χωροφύλαξ, μεταβάς εἰς
Κούκλαιναν, ἐνετείλατο τῷ ἡμετέρῳ ἱερεὶ ὡς καὶ τοῖς
ἐπίτροποις τῶν νχωῶν ὅπως ἀμέσως μεταβῶσιν εἰς
Στενιμάχον κατ' ὅσον μετ' ἀνυπομονησίας ἀνέμενεν
αὐτοὺς ὁ Ἐπαρχος.

Ὁ τε ἱερεὺς καὶ οἱ ἐπίτροποι, μηδὲν ἀντειπόντες,
ἀπῆλθον ἀμέσως εἰς τὴν ρηθεῖσαν πόλιν, ἐνθα αὐθω-

ρεὶ εἰσῆχθησαν παρὰ τῷ Ἐπαρχῷ, πρὸς ὃν καὶ αὐ-
θις ἐπανελάμβον ὅσα προφορικῶς αὐτῷ εἶπον κατὰ τὴν
εἰς τὸ χωρίον τῶν μετὰβασιν αὐτοῦ καὶ ὅσα ἐγγράφως
ἐν τῷ ἐπισήμῳ πρακτικῷ διετύπωσαν· καθόσον ὁ Ἐ-
παρχος προσποιηθεὶς ὅτι ἐλησμόνησεν ὅσα ἐλέχθησαν
αὐτῷ κατὰ τὴν πρώτην ἡμέραν τοῦ Πάσχα, ἐζήτη-
τοὺς λόγους ὧν ἕνεκα δὲν παραλαμβάνουσιν τὰς
ἐαυτῶν ἐκκλησίας, ὅπερ, ὡς εἶπε, μεγάλως στενο-
χωρεῖ τὰς ἀρχάς. Κατόπιν τηλεγραφήματος τὸ ὁ-
ποῖον ὑπὸ τὸ ἀνωτέρω πνεῦμα, ὡς ὁ ἴδιος διεθε-
βαίωσε τοὺς ἡμετέρους, διεβίβησε πρὸς τὸν Νομάρχην
Φιλιππουπόλεως, ἀπέλυσε αὐτοὺς ἵνα ἐπιστρέψωσιν
εἰς τὸ χωρίον τῶν.

Ἐπὶ τούτοις ἀσπαζόμενος τὴν ἀγίαν δεξιάν τῆς
ἡμετέρας Θεοτάτης Παναγιότητος, διατελῶ κτλ.

Ἐν Φιλιππουπόλει τῇ 11 Μαΐου 1907

ταπεινὸς θεράπων

Ὁ τοῦ ἀγίου Φιλιππουπόλεως Ἐπίτροπος

† Ἀρχιμανδρίτης ΦΩΤΙΟΣ

ΕΠΙΚΑΙΡΑ ΓΡΑΜΜΑΤΑ

Ἐκθεοὺς Μητροπολίτου Καστορίας.

Παναγιώτατε Δέδοτα,

Βέβηλοι καὶ ἱερόσυλοι ἐμπρησταὶ τοῦ βουλγαρικοῦ
Κομιτάτου, τῇ 14 Ἀπριλίου, ἀπετέφρωσαν τὴν ἱερὰν
ἐκκλησίαν τῆς Κόττορης.

Τῇ 18, ἡ αὐτὴ συμμορία ἐφόνευσε, παρὰ τὸ αὐτὸ
χωρίον Κόττορη, τὸν ὁμογενῆ πρόκριτον τοῦ χωρίου καὶ
ἀρχαῖον ἀγωνιστὴν Γεωργίου.

Τῇ 21, βουλγαρικὴ συμμορία κατεκερματίσε, μετα-
ξὺ Σλίβενης καὶ Κωστенеτσίου, τοὺς ὁμογενεῖς Πέ-
τρον Νκούμ, καὶ Δημήτριον Ἀποστόλου ἐκ Σινίτσης
τῆς ἐπαρχίας μου, καθὼς καὶ τὸν ἀγωγιάτην αὐτῶν
Ἐπαμινώνδαν Θωμᾶ ἐκ Νηκούστης.

Τῇ 26, τὸ βουλγαρικὸν Κομιτάτον ἐφόνευσε, ἐν μέ-
σῃ Βιγλίστῃ, τὸν ἐκ Σμυρναίου ὁμογενῆ Γεώργιον Κο-
βάτσην, ἄνδρα φιλογενέστατον, ἐνθουσιώδη καὶ ἀτρό-
μητον τοῦ Γένους παράγοντα.

Τῇ 27, συλλαβόντες, παρὰ τὴν Ὀστιμαν, ἐξηράνισαν
τὸν ἐκ Κωστенеτσίου ὁμογενῆ Δημήτριον Μαρτάνην.

Τῇ 1 Μαΐου, βουλγαρορωμουνικὴ συμμορία ἐφόν-
ευσε, διὰ τρίτης χειρὸς παρὰ τὴν Σέμασην, τὸν ἐκ
Τσικαλοχωρίου ὁμογενῆ Γεώργιον Χατζήργλου.

Τῇ 5ῃ, βουλγαρικὴ συμμορία, εἰσελθοῦσα εἰς Δρα-

νήτσι, ἐφόνευσε τὸν ὁμογενῆ Χρήστον Στεργίου καὶ τὴν
σύζυγον αὐτοῦ.

Τῇ 6, βουλγαρικὴ συμμορία ἐκ 4 ἀνδρῶν εἰσῆλθεν
εἰς Πρέζνιτσαν τῶν Κουρεστίων, εἰς τὴν ὁποίαν ἐγκαθι-
δρύσαμεν τὸν Ἕλληνα ἱερέα καὶ τοὺς ἄλλους πρόσφυ-
γας ὁμογενεῖς, μὲ σκοπὸν νὰ δολοφονήσῃ αὐτούς. Εὐ-
τυχῶς ἐσώθησαν οἱ ἡμέτεροι ὡς ἐκ θαύματος, φονευ-
θέντος ὑπὸ τοῦ στρατοῦ ἐνὸς ἐκ τῶν συμμοριτῶν, τοῦ
Χρήστου Κυριάκου, τῶν δὲ λοιπῶν διαφυγόντων.

Τῇ δὲ 17 τοῦ αὐτοῦ μηνὸς ἐφονεύθη ὑπὸ τῶν Βουλ-
γάρων, δι' ἐξηγορασμένης χειρὸς, μεταξὺ Μακρόβου καὶ
Γκορέντσης, ὁ ἐκ Γκορέντσης ὁμογενὴς Κούζος Τσι-
κριτσῆς.

Ἐπὶ τούτοις κτλ.

Ἐν Καστορίᾳ τῇ 18 Μαΐου 1907.

† ὁ Καστορίας ΓΕΡΜΑΝΟΣ

Ἐκθεοὺς Μητροπολίτου Προεδρῶν
καὶ Ἀρχιεδῶν.

Παναγιώτατε Δέδοτα,

Τελευταίως οἱ ρωμουνίζοντες πυρετωδῶς κινεῖνται
εἰς πρᾶγματῶν τῶν σκοτίων αὐτῶν βλέψεων καὶ σκο-
πῶν. Ἐν ὧρᾳ βρυστάτου χειμῶνος, καθ' ἣν εἰς τὰ μέ-
ρη ταῦτα πᾶσα καὶ κίνησις καὶ ἐργασία διεκόπη, ἐπει-
ραματίσθησαν ὅπως ἐν τῷ περιβάλλῳ τῆς ἑλληνικῆς
ἐκκλησίας Μηλοβίστης παρεκκλήσιον ἀνεγείρῳσι ὅπως
πρᾶνόμενος ὑπὸ τὸ σκότος τῆς νυκτός· ἀποτυχόντες
ἐντεῦθεν, ἐστρεψαν ἐπίβουλον ὄμμα εἰς τὴν ἐν Κάτω
Βελίτση ἑλληνικὴν ἐκκλησίαν (εἰ καὶ ἀριθμοῦσιν ἐν-
ταῦθα σήμερον μόλις ἑπτὰ οἰκογενεῖς), ἐν καιρῷ τοῦ
ἐσπερινοῦ τῆς Ἀπόκριω αὐθιχρέτως θελήσαντες νὰ
εἰσχωρήσῃ, βίβλιν, νεκρὰν γυναικίαν, ὅπως ψάλλῃ τὴν
ἀκολουθίαν τῆς, ὅπερ καὶ ἐπραξάν, (παρά τας διαμαρτυ-
ρίας τῶν ἡμετέρων ὅσοι παρευρέθησαν ἐν τῇ Ἐκκλη-
σίᾳ), ἐν συνοδείᾳ τοῦ γνωστοῦ τῇ Ἐκκλησίᾳ ἀποστά-
του ἱερέως Νικολάου ἐκ Σμυρνίνης καὶ ὑπὸ τὴν ἀρχη-
γίαν τοῦ ὁπλοφοροῦντος Καβάση αὐτῶν, θέλοντες διὰ
τῆς τρομοκρατίας τούτου νὰ ἐπιβληθῶσιν οὕτω. Καὶ
περὶ μὲν τοῦ αὐθιχρέτου ὡς ἄνω δικδύματος ἔγραψα
ἡμέσως τῇ νομαρχίᾳ Μοναστηρίου, ὅθεν ἀγνοεῖται
εἰσέτι τὸ ἀποτέλεσμα.

Οἱ ἐξαπατηθέντες ἄκκοι τὴν κροδίαν καὶ ἀπλοὶ ἐκ
τῶν χριστιανῶν ἡμῶν, κορεσθέντες πλέον ἐκ τῶν ἀπα-
τηλῶν καὶ πομπωδῶν, ἀλλὰ δυσεκπληρώτων ὑποσχέ-
σεων, δι' ὧν τέως ἐτρέφοντο, ἤρξαντο ἀπὸ μιᾶς πικρι-
τεῖσθαι πάντες, καὶ ἄλλοι μὲν ἀρνοῦνται ἤδη νὰ δε-
χθῶσι τὰ ἀργύρια καὶ μετὰ δακρύων εἰλικρινοῦς μετα-

νοίας προσέρονται εἰς τοὺς κόλπους τῆς Μητρὸς Ἐκκλησίας τὸ ἔλεος Αὐτῆς ἐπιζητοῦντες, ἄλλοι δὲ, ἀπαλλαγέντες ὡπωσοῦν τῶν ἀπειλῶν καὶ πιέσεων, ὑφ' ὧν διετέλουν, καὶ ἕνεκα τούτων, ὡς εἰκός, ἀπεσιρτων, μεταμελόμενοι ἐπανερχονται εἰς τὰ πάτρια. Ἐν Μηλοβίστη, φέρ' εἰπεῖν, ἐπέστρεψαν τελευταίως περὶ τὰς 30 οἰκογένειαι καὶ ἄλλαχού ἄλλοι· αἱ αἰτήσεις τῶν ἐκ τῆς ρωμουνικῆς παρασυναγωγῆς εἰς τοὺς κόλπους τῆς Μητρὸς Ἐκκλησίας ἐπανερχομένων σωρηδόν ὑποβάλλονται τῇ Μητροπόλει μου· ἐκ τούτων ὑποβάλλω τινὰς τῇ Μητρὶ Ἐκκλησίᾳ, ὅπως Αὕτη παρ' αὐτῶν τῶν παθόντων ἀπ' εὐθείας, οἰονεὶ ἐξ αὐθεντίας, ἴδῃ τὰ μέσα, εἰς ἃ κατέφυγεν ἡ ρωμουνικὴ προπυχάνδα καὶ τὴν μεταξύ Βουλγάρων καὶ αὐτῆς ὑφισταμένην ἁρμονίαν καὶ ἀποδεδειγμένην πλέον σύμπραξιν, ὡς κατὰ τὰ πράγματα λαλοῦντα ἀποδεικνύουσιν.

Ἐπὶ τούτοις κτλ.

† ὁ Πρεσβὺν καὶ Ἀκριδὼν ΓΕΡΜΑΝΟΣ

Αἰτήσεις τινες τῶν τέως ρωμουνιζόντων

Σεбаσμιώτατε,

Ὁ βαθυσεβάστως ὑποσημειούμενος, κάτοικος τοῦ χωρίου Μηλοβίστης, χριστιανὸς ὀρθόδοξος, ὑπέικων εἰς τὴν βίαν τῶν ἀπεχθεστάτων Βουλγάρων, μέχοι δήμερον ἡνέχθην νὰ ἱεροπράττῃ ἐν τῇ οἰκίᾳ μου ρωμουνίζων καθηρουμένος ἱερεὺς. Ἦδη ὅμως, αἰσθανθεὶς τὴν πλάνην μου καὶ μὴ ἀνεχόμενος τοῦτο, ἐξαίτουμαι γονυκλινῶς τὴν Ὑμ. Σεβασμιότητα ὅπως διατάξῃ ἐν ἐκ τῶν ἡμετέρων ὀρθοδόξων ἱερέων νὰ ἱεροπράττῃ ταχτικῶς ἐν τῇ οἰκίᾳ μου. Ἐπὶ τούτοις διατελῶ κτλ.

Κωνσταντῖνος Γ. Κούκος

Ἐν Μηλοβίστῃ, τῇ 14 ὁκτωβρίου 1906.

Σεбаσμιώτατε,

Ὁ βαθυσεβάστως ὑποσημειούμενος, κάτοικος Κρουσόβου καὶ ὑπήκοος ὁθωμανός, ἀνέκαθεν δὲ πειθήνιον τέκνον τῆς Μεγάλῃς τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας, ἀπειληθεὶς ὑπὸ τῶν ἐν Σόφίᾳ τῆς Βουλγαρίας, ὅπου ἐργάζομαι, ἡναγκάσθην νὰ ὀτεφθῶ ἐνταῦθα ὑπὸ τοῦ ρωμοῦνου καθηρουμένου ἱερέως τῆς ρωμουνικῆς παραδυναγωγῆς. Ἐπειδὴ δὲ τοῦτο ἀκουσίως καὶ ἀνεξαρτήτως τῆς θελήσεώς μου τὸ ἐπραξα, (καθότι κινδύνευεν ἡ ζωὴ μου, τὸ ὅποτον καὶ μοι ὑπεδείχθη) ἐπιθυμῶ δὲ ἵνα εἶμαι τοῦ λοιποῦ ὅπως ἤμην καὶ πρότερον πρόβατον τῆς Ὑμετέρας ποιμνῆς, διὰ τοῦτο θερμῶς παρακαλῶ τὴν Ὑμετέραν Σεβασμιότητα, ὅπως εὐαρεστηθῇ ἵνα διατάξῃ τὸν πρῶτον ἐφημέριόν μου αἰδεσιμώτατον Παπκωνσταντῖνον Παπαϊωάννου ὅπως ἐξακολουθήσῃ καὶ πάλιν τὴν ἐν τῇ οἰκίᾳ μου ἱεροπραξίαν, διότι ἄλλως θὰ προτιμήσω νὰ μείνω ἄ-

νευ ἱερέως παρὰ νὰ ἁγιασθῶ παρὰ ἱερέως ἀποκεκρυγμένου ὑπὸ τῆς Μητρὸς Ἐκκλησίας. Εὐελπίς ὅτι θέλω εἰσακουσθῆναι κτλ.

Τάσος Δημητρίου

Ἐν Κρουσόβῳ, τῇ 23 φεβρουαρίου 1907.

Σεбаσμιώτατε,

Ὁ ὑποφαινόμενος Κωνσταντῖνος Λούπου, ὁ καὶ ἐπὶ βρα, υ. τάτῳ χρόνῳ μυστικῶς διῃσχυρίζων ἀλλότρια αἰσθήματα διὰ πολλοὺς λόγους, συναισθανθεὶς ἐσχάτως τὸ σφάλμα μου, διὰ τῆς παρούσης μου ἀναφορᾶς δηλοποιῶ ὅτι ἀπὸ τῆς σήμερον αὐτοθελήτως καὶ ἀπαραβιάστως προσέρχομαι οἰκογενεῖα, κῶς εἰς τὴν μητέρα ἡμῶν Μεγάλῃν τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίαν ἥτις ἀνέκαθεν ἔθρεψε καὶ εἰσέτι τρέφει ἡμᾶς διὰ τῆς πνευματικῆς Αὐτῆς τροφῆς. Βαθυσεβάστως δὲ παρακαλῶ καὶ τὴν ὑμετέραν Σεβασμιότητα, ὅπως εὐσπλαγχισθῇ καὶ συγχωρήσῃ ἡμᾶς, ὡς πνευματικὸς πατήρ ὢν, ἐπιτρέψῃ ἡ ἀκωλύτως τὴν εἰς τὰς οἰκίας ἡμῶν ὑπὸ τῶν ὀρθοδόξων καὶ πατριαρχικῶν τῆς πόλεώς μας ἱερέων ἱεροπραξίαν. Εὐελπιστοῦμεν δὲ ὅτι ἡ καλοκάγαθος Αὐτῆς Σεβασμιότης, δὲν θὰ ἀπορρίψῃ τὴν ταπεινὴν ἡμῶν ταύτην αἴτησιν καὶ θέλει παραχωρήσῃ εἰς ἡμᾶς πάντα τὰ παρ' Αὐτῆς ἀπαιτούμενα. Ἐπὶ τούτοις διατελοῦμεν κτλ.

Κωνσταντῖνος Δημητρίου

Ἐν Πογραδεσίῳ τῇ 8 Μαρτίου 1907.

Σεбаσμιώτατε,

Ὁ βαθυσεβάστως ὑποσημειούμενος, μέλος τῆς καθ' ἡμᾶς ἐλληνικῆς Ὀρθοδόξου Κοινότητος καὶ τέκνον τῆς Ὑμετέρας Σεβασμιότητος πειθήνιον, δελεασθεὶς ἀπὸ τινων μηνῶν ὑπὸ τῶν κατηραμένων εἰκοσαφράγκων τῆς ἐπαράτου ρωμουνικῆς προπαγάνδας προσέλαβον τὸν καθηρημένον ἱερέα. Ἦδη δὲ ἀπὸ μέσης καρδίας μετανοῶν, παρακαλῶ θερμότερα τὴν Ὑ. Σεβασμιότητα, ὅπως ἐν τῇ φιλάνθρωπῃ Αὐτῆς συγχωρήσῃ με καὶ διατάξῃ τὸν κανονικὸν ἐφημέριόν μου αἰδεσιμ. πατῆρ Κωνσταντῖνον πατῆρ Γεωργίου ὅπως ἐπαναλάβῃ τὴν ἐν τῇ οἰκογενείᾳ μου ἱεροπραξίαν ἐπὶ τῷ ἐνόρκῳ ὑποσχεσῇ ὅτι τοῦ λοιποῦ ἔσομαι πιστότατον τῆς Μητρὸς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας τέκνον.

Εὐελπιστῶν ὅτι κτλ.

Κωνσταντῖνος Δ. Μῆτρος

Ἐν Μηλοβίστῃ τῇ 11 Μαρτίου 1907.

Σεбаσμιώτατε,

Ὁ εὐσεβάστως ὑποσημειούμενος, ἀποπλανηθεὶς ὑπὸ τῶν ρωμουνιζόντων προπαγανδιστῶν, συγκατελέχθην ἐπὶ μακρὸν μετ' αὐτῶν· ἀλλ' ἤδη συναισθανόμενος τὴν πλάνην προσέρχομαι καὶ πάλιν εἰς τοὺς κόλπους τῆς Μητρὸς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας καὶ παρακαλῶ τὴν Ὑμ. Σεβασμιότητα ὅπως συγκαταριθμήσῃ καὶ ἐμὲ μεταξύ τῶν ὀρθοδόξων πνευματικῶν τέκνων Αὐτῆς. Ἐφ' ᾧ κτλ.

Δημήτριος Γιαννάκι

Ἐν Πισοδερίῳ τῇ 22 Ὀκτωβρίου 1906.

Σεβασμιώτατε,

Ἡ βαθυστάτως ὑποσημιουμένη, κάτοικος Κρουσόβου καὶ ὑπήκοος ὀθωμανικῆς ἀπατηθείσα ὑπὸ κακοβούλων τινῶν ἐπιδιωκόντων τὸ ἐκυτῶν μόνον συμφέρον καὶ ἀπέναντι τῆς ἰδιοτελείας θεωρούντων καὶ αὐτὴν ἔτι τὴν θρησκείαν ὡς μηδὲν, πρό τιων χρόνων παρεξέτραπην τῆς εὐθείας ὁδοῦ καὶ ἀφήσασα τὴν θρησκείαν τῶν πατέρων προσεκολλήθην τῇ ρωμουνικῇ παρασυναγωγῇ. Ὅθεν ἐννοοῦσα ἤδη τὴν πλάνην, εἰς ἣν ὑπέπεσα, προσέρχομαι πρὸς τὴν Ὑμ. Σεβασμιότητα καὶ μετὰ δακρύων καθικετεύω ὅπως κατατάξῃ με καὶ πάλιν ἐν τῇ Ὑμετέρᾳ ποίμνῃ ἀποστέλλων πρὸς ἐκτέλεσιν τῶν ἱερατικῶν καθηκόντων ὡς ἐφημέριον τὸν αἰδέσιμ. παπᾶ Σπυρίδωνα Ἰωακείμ, τὸν πρῶτον ὄντα τοιοῦτον ἐν τῇ οἰκογενείᾳ. Πεποιῶσα ὅτι θέλω εἰσακουσθῆναι διατελῶ μετὰ τοῦ προσήκοντος σεβασμοῦ.

Νίστα Στέργιου Κιάλε

Ἐν Κρουσόβῳ τῇ 8 Μαρτίου 1907.

Αἱ δὲ μικταρικαὶ ὁδοαγίδες ἐπιβεβαιούδι τὸ γνήδιον τῶν ὑπογραφῶν.

Ἐκθεδὶς Μητροπολίτου Βοδενῶν

Παναγιώτατε Δέσποτα,

Εἶνε μὲν ἀληθές, Παναγιώτατε Δέσποτα, ὅτι κατεβλήθησαν ὑπὸ τῶν κυβερνητικῶν ἀρχῶν αὐστηραὶ ἐνέργειαι καὶ σύντονα μέτρα ἐλήφθησαν κατὰ τῶν βουλγαρικῶν λησταντροτικῶν συμμοριῶν τῶν λυμεινόμενων τὴν δύστηνον ταύτην χώραν καὶ ὅτι πλείστοι ἐκ τῶν κακούργων τούτων συλληφθέντες παρεδόθησαν τῇ δικαιοσύνῃ· ἀλλὰ δυστυχῶς τὰ κακοποιὰ ταῦτα στοιχεῖα, μεθ' ὅλας τὰς κατ' αὐτῶν καταδιώξεις, καὶ πάλιν οὐ παύονται ἐργαζόμενοι καταχθονίως καὶ ἐνεργοῦντες μετὰ θηριωδίας πρὸς ἐξόντωσιν καὶ ἀπόσβεσιν τοῦ ὀρθοδόξου στοιχείου. Διότι, μεταξὺ τῶν εὐρεθέντων ἐπὶ τοῦ φονευθέντος παρὰ τὸ χωρίον Πότσεπ ἀρχιεπιστοῦ Θεοδώρου Δήμκωφ, περὶ οὗ ποιεῖται λόγον ὁ ὑπουργικὸς τεσκερὲς, εὐρέθησαν καὶ δύο ἐπιστολαὶ κατὰ τοῦ ταπεινοῦ Αὐτῆς θειάρχου, ἀπολυθεῖσαι ἐκ τοῦ ἐν τῇ πόλει ταύτῃ κέντρου τοῦ Κομιτάτου καὶ διευθυνόμεναι πρὸς τὸν φονευθέντα ἀρχιεπιστὴν. Διὰ τῆς μιᾶς τῶν ἐπιστολῶν τούτων, συνίσταται τὸ ἐν ταύτῃ κέντρον τοῦ βουλγαρικοῦ Κομιτάτου τῇ συμμορίᾳ τὸν δι' ἐνέδρας ἀφηνισμὸν μου κατὰ τὴν εἰς τὸ χωρίον Τέχοβον μετάβασίν μου, ἣτις ἐγένετο περὶ τὰς ἀρχὰς τοῦ παρελθόντος Σεπτεμβρίου, διὰ δὲ τῆς ἐτέρας τὴν ἀποστολὴν ἐνταῦθα τριῶν καταλλήλων καὶ τολμηρῶν συμμοριτῶν, ἵνα ἐντὸς τῆς μητροπόλεώς μου ἐκπληρώσωσι τὸν καταχθόνιον αὐτῶν σκοπὸν.

Παρομοίᾳ ἀπειλητικῇ ἐπιστολῇ μοι ἐστάλη καὶ

πρὸ δύο ἐτῶν ὑπὸ τοῦ διαβοήτου καπετάν Λουκᾶ, ὡς ἐγνώρισα τότε τῇ Ὑμετέρᾳ Θειοτάτῃ καὶ προσκυνήτῃ μοι Παναγιότητι καὶ ἐνεχείρισα τῷ τότε βαλῇ Θεσσαλονίκης Χασάν Φεχμὴ πασᾶ. Ὡστε, ὡς βλέπετε, οὐ μόνον ἐκτὸς τῆς πόλεως, ἀλλὰ καὶ ἐν αὐτῇ ἀκόμη τῇ μητροπόλει διατρέχομεν τὸν ἐσχατον κίνδυνον ὑπὸ τῶν ὁργάνων τοῦ βουλγαρικοῦ Κομιτάτου. Ὁ Κύριος γένοιτο ἡμῖν ἔλεως.

Ταῦτα κατὰ καθῆκον φέρων εἰς γνῶσιν κτλ.

Ἐν Βοδενεῖς τῇ 5 Ἀπριλίου 1907.

† ὁ Βοδενῶν ΣΤΕΦΑΝΟΣ

ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ ΔΙΚΑΣΤΙΚΑΙ ΔΙΔΑΚΤΙΚΩΤΑΤΑΙ*

Τὰ παθήματα, ὅσα ὑφίστανται οἱ ἐν Μακεδονίᾳ ὀρθόδοξοι, τὰ δι' ἐπισήμων ἐγγράφων τῇ Ἐκκλησίᾳ γνωστὰ καθιστάμενα, καταφαίνονται τρανώτατα καὶ ἐκ τῶν ἐργασιῶν τοῦ ἐν Θεσσαλονίκῃ συνεδριάζοντος ἐκτάκτου δικαστηρίου, οὐ τὰς ἀποφάσεις δις ἐγνώρισamen τοῖς ἡμετέροις ἀναγνώσταις καὶ τρίτον ἤδη σήμερον. Ἐνώπιον αὐτοῦ παρίστανται θύματα μισαδέλφου συκοφαντίας, ὑπὸ τῶν ποικιλωνύμων ἐν Μακεδονίᾳ προπαγανδῶν καταγγελλόμενοι, ὀρθόδοξοι πταίνοντες [διότι ἀφωσιώθησαν ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς καὶ ἐξ ὅλης τῆς καρδίας αὐτῶν εἰς τὴν Μ. Ἐκκλησίαν· ἐνώπιον αὐτοῦ σύρονται σχισματικοὶ κακούργοι, ταραττοντος ἀπὸ τριετίας διὰ στυγερῶν ἐγκλημάτων τὴν εἰρήνην. Αἱ ἀποφάσεις αἱ δικαστικαί, αἱ τὴν δικαιοσύνην ἀποδίδουσιν τοῖς ἀθώοις καὶ καταδικάζονται τοὺς κακούργους, εἰς διδασκτικώταται.

Τὴν 27 μαρτίου ἐξεδικάσθη ὑπὸ τοῦ ἐκτάκτου δικαστηρίου ἡ δίκη τοῦ ἐξ Ὀσιάνης Δήμου Μῆτρε καὶ τοῦ ἐκ Κούπης Βώτσο Ντῶτσε, οἵτινες κατηγοροῦντο ἐπὶ ὑποθάλψει συμμοριῶν. Καὶ ὁ μὲν Δῆμος Μῆτρε κατεδικάσθη εἰς πενταετὴ δεσμῶν, ὁ δὲ Βώτσος ἠθωώθη.

Τὴν 28 μαρτίου ἠθωώθη ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ δικαστηρίου ὁ ἐξ Ἀποστόλων ὁμογενὴς Ἀντώνιος Γεώργη κατηγορούμενος ἐπὶ ἀνταρσίᾳ. Ἐπίσης ἠθωώθη ὑπὸ τοῦ ἐκτάκτου δικαστηρίου ὁ ἐκ Βοδενῶν Θεόδωρος Κώστας κατηγορούμενος ἐπὶ ἀνταρσίᾳ.

Αὐθήμερον κατεδικάσθη εἰς 5 ἐτῶν περιορισμὸν ἐν

* Ἰδὲ τεῦχος ΙΑ', ἀπὸ σελ. 164 - 166 καὶ τεῦχος ΙΔ' ἀπὸ σελίδος 242 - 243.

φρουρίω ὁ διδάσκαλος Πάρος, ὁ δὲ ἕτερος συνάδελφος αὐτοῦ ἠθώθη παμψηφεί. Ἀμφοτέροι καταγορεύοντο ὡς διατελοῦντες ἐν συνεννοήσει μεθ' ἑλληνας σωμάτων καὶ ὡς κάτοχοι ἐπιληψίμων ἐγγράφων.

Τὴν 31 ἠθώθη ὑπὸ τοῦ ἐκτάκτου δικαστηρίου ὁ ἐκ Στρωμνίτης ὁμογενὴς Λάζαρος Ἀθωνοσιᾶδης καταγορεύμενος ἐπὶ τῷ φόνῳ τοῦ βουλγάρου Εὐθύμι Ντόνε.

Τὴν 7 ἀπριλίου ἐξεδικάσθη ἡ δίκη τῶν ἐκ Δεμίρ Ἰσακίου Χρίστου Ἀγγελ, Παπαθεοδώρου καὶ 10 συντρόφων αὐτῶν. Ἐκ τούτων ὁ διδάσκαλος Ἀλέξιος ἠθώθη, οἱ δὲ Παπαθεοδώρου καὶ Ἀγγελ Γιοβάν καταδικάσθησαν εἰς 10 ἐτῶν καὶ οἱ λοιποὶ ἐννέα εἰς 6 ἐτῶν δεσμῶν.

Τὴν 9 ἀπριλίου ἠθώθησαν ὑπὸ τοῦ ἐκτάκτου δικαστηρίου οἱ ἐκ Βόγοριτς τοῦ καζᾶ Γεβγελῆς Χρήστος καφετζῆς, Ὁσμάν καὶ Δεμίρ Ἀλῆς, καταγορεύμενοι ὡς φονεῖς τῶν βουλγάρων ποιμένων Γκῶνου καὶ Ἡλίας Γεωργίου. Ἐπίσης ἠθώθη ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ δικαστηρίου ὁ ἑλληνας ὑπὸ τοῦ Θεόδωρος Τσακμόπουλος καταγορεύμενος διὰ τὸν φόνον τοῦ ἐξ Ἀσβεστοχωρίου Τρύφωνος.

ὑπὸ τοῦ κακουργοδικείου ἠθώθησαν οἱ ἐξ Ἀγίας Ἀννης μοναχοὶ παπᾶ Λεόντιος, παπᾶ Ἰάκωβος, παπᾶ Γρηγόριος καὶ Παντελεήμων, δεινῶς συκοφαντηθέντες.

ὑπὸ τοῦ ἐκτάκτου δικαστηρίου καταδικάσθη εἰς 8 ἐτῶν δεσμῶν ὁ ἐκ Μελενίκου Βασίλειος Ἐμμανουήλ, οἱ δὲ λοιποὶ σύντροφοι αὐτοῦ ἠθώθησαν, καταγορεύμενοι ὡς ὑποδοχθέντες τὴν συμμορίαν τοῦ Σχινδαλέσκου καὶ διατελοῦντες ἐν συνεννοήσει μετὰ τῆς συμμορίας, ἥτις ἐφόνευσεν τὸν Κερκτογιάννην καὶ τὸν υἱὸν τοῦ Μποζίν.

Ἐπίσης καταδικάσθησαν εἰς 3 ἐτῶν δεσμῶν οἱ ἐκ Σερρών Θωμᾶς Ντίγκας καὶ Καμίν Γεώργιος, ἠθώθησαν δὲ οἱ Λάζαρος Ντίγκας καὶ Τσέτε Γιοβάν, καταγορεύμενοι ἐπὶ ὑποχάψει βουλγαρικῶν συμμοριῶν.

ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ δικαστηρίου καταδικάσθησαν οἱ ἐκ Πετριτσίου βούλγαροι Πάντσο Στάμο καὶ Μανιάτσο εἰς ισόβια δεσμῶν, ὁ Στόικος Στόιμο εἰς 15 ἐτῶν, ὁ Στράτομιρ Γιῶργι εἰς 10 ἐτῶν, ὁ Πάντσο Στόιμο εἰς 5 ἐτῶν καὶ οἱ σύντροφοι αὐτῶν ἠθώθησαν, καταγορεύμενοι πάντες ἐπὶ τῷ φόνῳ 4 χωροφυλάκων.

Τὴν 17 ἀπριλίου ἐξεδικάσθη ἡ δίκη τῶν ἐκ Λυγκοβάνης ὁμογενῶν Χαίτα Μήτρου καὶ Γεωργίου Δανιήλ, καταγορεύμενων ὅτι ἐνείχοντο εἰς τὸν φόνον τοῦ συγχωρικοῦ αὐτῶν Χατζῆ Μάρκου Κωνσταντίνου. Ἀμφοτέροι οἱ καταγορεύμενοι ἠθώθησαν παμψηφεί.

Τὴν 18 ἀπριλίου, ἐπερατώθη ἡ δίκη τοῦ ἐκ Βοδενῶν Γεωργίου Βέλφου, οὗ εἰς τὴν οἰκίαν εὐρέθη βόμβα.

Ἀποδειχθείσης ἀριδύλως τῆς ἐνοχῆς, ὁ καταγορεύμενος καταδικάσθη εἰς τὴν ἐσχάτην τῶν ποινῶν.

Τὴν 19 ἐθεωρήθη ἡ δίκη τῶν ἐκ Στρωμνίτης Γ. Γκῶντσεφ, Μπακάλ Πάντσο καὶ Μῆτε Βασίλ, καταγορεύμενων ἐπὶ ὑποχάψει συμμοριῶν. Ὁ Γκῶντσεφ καταδικάσθη εἰς 2 ἐτῶν δεσμῶν, οἱ δὲ λοιποὶ ἠθώθησαν.

Τὴν 21 ἀπριλίου ἐπερατώθη ἡ πολύκροτος δίκη τῶν ἐκ Βερροίας Γ. Τζήκας, Γ. Μουταφτσῆ, Ν. Βαρβαρούση καὶ Κύρτα, οἵτινες, ὡς προεγράψαμεν, καταγορεύθησαν ὡς δράσται τοῦ φόνου τοῦ ἱερέως Παπαθανάση καὶ τοῦ τραυματισμοῦ τοῦ σωματοφύλακος αὐτοῦ Χασάν. Ἡ διάσκεψις διήρκεσε καθ' ὅλην τὴν ἡμέραν, περὶ τὴν ἐσπέραν δὲ τὸ δικαστήριον ἐξέδωκε τὴν ἀπόφασιν, καθ' ἣν ὁ μὲν Γ. Τζήκας, Γ. Κύρτης καὶ Γ. Μουταφτσῆς ἠθώθησαν παμψηφεί, ὁ δὲ Ν. Βαρβαρούσης καταδικάσθη εἰς 8 ἐτῶν δεσμῶν κατὰ πλειονοψηφίαν.

Τὴν 30 ἀπριλίου ἐξεδικάσθη ἡ δίκη τοῦ ἐπιτρόπου Πετριτσίου παπᾶ Γκρόσδν, τοῦ μπακάλου Στογιάννου, Λάζαρος Στοῦλ καὶ ἐπτὰ συντρόφων αὐτῶν, καταγορεύμενων ἐπὶ τῷ φόνῳ συγχωρικοῦ τινός, ὃς ἀπεκάλυπτε τὰ ἄνομα σχέδια τῶν βουλγάρων τραχιῶν εἰς τὰς ἀρχάς. Ἐκ τῶν καταγορεύμενων ὁ μὲν Λάζαρος Στοῦλ καταδικάσθη εἰς 6 ἐτῶν δεσμῶν, ὁ μπακάλ Γιοβάν εἰς 4 ἐτῶν—τῶν λοιπῶν ἠθωθέντων.

Τὴν 1 μαΐου ἐπερατώθη ἡ δίκη τῶν ἐκ Τίμφες δασκάλου Δήμου, μουχτάρ Γιοβάντσε καὶ ἐπτὰ συντρόφων, καταγορεύμενων ὡς συνεννοουμένων μετὰ τῶν συμμοριῶν καὶ ὡς ὑποχλπόντων τὸν Στεφάν καπουτάν. Ὁ δασκάλος Δήμος καταδικάσθη εἰς 5 ἐτῶν δεσμῶν, ὁ Χρηστάκης εἰς 10 ἐτῶν καὶ ὁ Πέτρο Ἀλεξίεφ, Μύρτεφ καὶ Ρίζο Ρίστωφ εἰς 3 ἐτῶν. Οἱ λοιποὶ ἠθώθησαν.

Τὴν 2 μαΐου ἠθώθησαν οἱ ἐκ Ζίχνης Ἀθανάσιος Στοῦλφ, Γκιόργκιος Κωνσταντίνουφ, Γκρόσδν Δημητρώφ καὶ Τοδῶρ Κωνσταντίνουφ καταγορεύμενοι ὡς ὑποβοηθήσαντες συμμορίαν βουλγαρικὴν, καθ' ὃν χρόνον συνεπλέκετο μετὰ τοῦ στρατοῦ.

Τὴν 3 μαΐου καταδικάσθη ὑπὸ τοῦ ἐκτάκτου δικαστηρίου εἰς 15 ἐτῶν δεσμῶν ὁ ἐκ Γενιτσῶν βούλγαρος σχισματικὸς Βάνος Γεώργιοςφ καταγορεύμενος ἐπὶ ἀνταρσίᾳ μετὰ φόνου καὶ εἰς 3 ἐτῶν δεσμῶν ὁ ἐκ Ζίχνης Μῆτε Δαμιάν.

Τὴν 3 μαΐου ἠθώθησαν οἱ ἐκ τοῦ χωρίου Σούμπσι τῶν Σερρών ὀρθόδοξοι Ἕλληνες Φώτιος Δήμου μετὰ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ Ἀποστόλου, Ἀστέριος Ἀναστασίου καὶ Κωνσταντίνος Χρήστου, συκοφαντηθέντες ὡς ὑποχλπόντες Ἕλληνας ἀντάρτας.

Τὴν 7 ἠθώθησαν οἱ ἐκ Σερρών Νικόλφ, μουχτάρ

Μητρούς καὶ 11 σύντροφοι αὐτῶν, κατηγορούμενοι ἐπὶ ὑποθάλπει συμμοριῶν.

Τὴν 8 ἡθώθησαν οἱ ἐκ Τσατάλτσας τῆς Δράμας Ἕλληνες ὁρθόδοξοι Γιαννάκης Ἀντωνίου, Δημήτριος Χρήστου, Νάσιος Κωνσταντίνου καὶ Νικόλκος Δημητρίου, κατηγορούμενοι διὰ τὸν φόνον τοῦ σχισματικοῦ Δημήτρη Γεώργη τοῦ ἐκ Γκάρτσου τοῦ Δεμίρ Ἰσάκ.

Τὴν 9 ἐξεδικάσθη ὑπὸ τοῦ ἐκτάκτου δικαστηρίου ἡ δίκη τῶν ἐξ Ὀσάνης δασκάλ Παμπούρ μετὰ 10 συντρόφων αὐτοῦ. Ἐκ τῶν κατηγορουμένων, οἱ Ἀβράμ Ζέκος, Γ. Σακίτος, Βίτη Στόγιος καὶ Μ. Πέτκος κατεδικάσθησαν εἰς 8 ἐτῶν δεσμά, ὡς συνενοούμενοι μετὰ βουλγαρικῶν συμμοριῶν, οἱ δὲ λοιποὶ 8 ἡθώθησαν.

Αὐτὴν ἡμέραν κατεδικάσθη εἰς 5 ἐτῶν δεσμά ὁ Ἀντών Πιχλβάρ ἐκ Δοϊράνης, κατηγορούμενος ὡς ὑποβοηθῆσας βουλγάρους κακούργους, οἵτινες ἐφόνευσαν ἕνα ἄστυνόμενον καὶ ἕνα στρατιώτην.

Τὴν 10 κατεδικάσθη ὁ ἐκ Τίκρες Γιοβάν Κώστα εἰς 3 ἐτῶν δεσμά, ὡς διευκολύνων τὴν φυγὴν 2 βουλγάρων ἀνταρτῶν. — Εἰς τριετὴ δεσμά καὶ ὁ ἐκ Προσοτσάνης τῆς Δράμας σχισματικὸς Τοδῶρ Γιοβάν, ὡς ὑποθάλπων βουλγάρους κομιτατζήδες.

Αὐτὴν ἡμέραν ἐξεδικάσθη ἡ δίκη τῶν ἐκ Μελενικου Δάμου Μπινλντάν μετὰ 7 συντρόφων αὐτοῦ βουλγάρων. Ὁ Δάμος Μπινλντάν καὶ Δίνε Μπινλντάν κατεδικάσθησαν εἰς 4 ἐτῶν δεσμά, οἱ λοιποὶ ἡθώθησαν.

Τὴν 12 κατεδικάσθησαν εἰς 10 ἐτῶν δεσμά ὁ μουχτάρ Γ. Κόλε μεθ' ἑνὸς συντρόφου, κατηγορούμενοι ἐπὶ φόνῳ καὶ ἀνταρσίᾳ.

Τὴν 15 ἡθώθη πρὸς πῦρ ὑπὸ τοῦ κακούργοδικείου, μετὰ εὐγλωττον καὶ πειστικὴν ἀγόρευσιν τοῦ δικηγόρου τῆς ὑπερασπίσεως κ. Φιλώτα Παπαγεωργίου, ὁ ὁμογενὴς κ. Σ. Κουτούβαλης, κατηγορούμενος ἐπὶ ἐμπρησμῷ.

Τὴν 18 ἡθώθη ὑπὸ τοῦ ἐκτάκτου δικαστηρίου ὁ ἐξ Ἀγίου Νικολάου τῆς Κασσάνδρας ὁμογενὴς Στέργιος Δημητρίου, κατηγορούμενος ἐπὶ συνενοήσει μετ' ἀνταρτῶν.

Τὴν 22 ἐπερχώθη ἡ δίκη 46 ὁμογενῶν ἐκ Σερρών κατηγορουμένων διὰ τὸ γνωστὸν ἐγκλήμα τοῦ Καρχατζάκιοι. Δέκα καὶ ἐξ ἑκ τῶν κατηγορουμένων κατεδικάσθησαν, τριάντα δὲ ἡθώθησαν.

Τὴν 24 ἡθώθη ὁ ἐκ Χοροβίστης τοῦ καζά Ζίχνης, ἐπαρχίας Δράμας, ὁμογενὴς Εὐάγγελος Νικολάου, κατηγορούμενος ἐπὶ ὑποθάλπει σωματῶν ἑλληνικῶν.

ΠΑΝΗΓΥΡΙΣ ΕΥΠΟΙΑΣ

Ὁ ἱερὸς χώρος τῆς Ζωοδόχου Πηγῆς συνεῖλκυσε καὶ πάλιν, ἐντὸς ὀκτῶ ἡμερῶν, ἄθροισμα κληρικῶν καὶ λαϊκῶν εὐσεβῆς, τῇ παρελθούσῃ κυριακῇ 27 λήξαντος, παριστάμενον εἰς ἱερὰν εὐποιᾶς πανήγυριν, τὸ ἱερὸν μνημόσυνον τῶν κτιτόρων αὐτῆς, καὶ τῶν ἰδρυτῶν, συντηρητῶν καὶ τῶν ποικίλῳ τρόπῳ εὐεργετησάντων τὰ Ἐθνικὰ Φιλανθρωπικὰ Καταστήματα, ἅτινα τὸ σεβαστὸν προσκύνημα τῆς Ζωοδόχου Πηγῆς ἀπὸ ἑκατὸν καὶ δεκατριῶν ἐτῶν ὑπεβάστασε καὶ συνετήρησεν ἄλλοτε κατὰ πολὺ, συντηρεῖ δὲ καὶ νῦν ἐν ἐλάσσονι μέτρῳ.

Τὴν εἰθισμένην ἱερὰν πατριαρχικὴν καὶ συνοδικὴν λειτουργίαν ἐτέλεσεν ὁ παναγιώτατος οἰκουμενικὸς πατριάρχης, συνιεργουγούντων αὐτῷ τῶν σεβασμ. συνοδικῶν μητροπολιτῶν Κυζίκου, Νικομηδείας, Χίου, Μαρωνείας, Στρωμνίτης, Σισανίου, Δρυϊνουπόλεως καὶ Λέρου, μνημονεύσας τῶν ὀνομάτων τῶν ζώντων τε καὶ τεθεώτων εὐεργετῶν καὶ συνδρομητῶν καὶ τῶν ἐν τοῖς Νοσοκομείοις ἐργασθέντων τε καὶ νοσηλευθέντων, ὡς ἐμνημονεύθησαν ταῦτα καὶ κατὰ τὴν εὐλογίαν τῶν κολλύβων. Μετὰ τὴν ἱερὰν λειτουργίαν ἡ Α. Θ. Π. ἔδωκε τρισάγιον ἐπὶ τῶν πρὸ τοῦ μεγάλου ναοῦ τῆς Ζωοδόχου Πηγῆς τάφων τῶν ἀοιδίμων πατριαρχῶν καὶ τῶν μακαριτῶν ἡμῶν ἀδελφῶν Χρυσοβέργη Γεωργίου καὶ Κυριακοῦ Χατζοπούλου.

*

Ἐν τῷ Νοσοκομείῳ παρεκάθησαν εἰς τὸ γεῦμα σὺν τῷ παναγιωτάτῳ οἰκουμενικῷ πατριάρχῃ οἱ πλείους τῶν συνιεργουγισάντων ἀρχιερέων, ἔφοροι τινες τῶν Φιλανθρ. Καταστημάτων καὶ τινες τῶν εὐσεβῶν λογάδων τοῦ Γένους. Ἡ Α. Θ. Π. νύχαρίστησε πρῶτον τῷ μεγαλειοτάτῳ ἀνακτι, πᾶσαν προστασίαν παρεχομένῳ τοῖς Φιλανθρ. ἡμῶν καταστήμασι, καὶ πᾶσιν ὅσοι λόγῳ τε καὶ ἔργῳ ὑπὲρ αὐτῶν ἐργάζονται, συνέστησε δὲ τὸν ἐπιβαλλόμενον ὑπὸ τῆς ἱερότητος τοῦ τόπου καὶ τῶν τόσων ἱστορικῶν παραδόσεων ἐξωραϊσμὸν καὶ διακόσμησιν τοῦ τε ναοῦ τῆς Πηγῆς καὶ τοῦ νεκροταφείου, ὑπὲρ ὧν ὥριται ἐπιτροπεία ἐκ τῶν κκ. Η. Ἡλιάσκου, Ι. Χατζοπούλου, Σωτ. Σπυρίδωνος καὶ Στ. Εὐγενίδου, διορισθεῖσα ὑπὸ τῆς ἐφορίας αὐτῶν.

Κατὰ τὸ λήξαν ἔτος ἡ αὐτοκρατορικὴ χορηγία 56 1/2 ὀκάδων κρέατος καὶ 62 ἄρτων καθ' ἡμέραν ἐξηκολούθησεν ἀρκούντως ὑποστηρίζουσα τὰ καταστήματα, εἰς ἃ κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος ἐνοσηλεύθησαν 6376 ἀσθενεῖς, ὧν ἐξῆλθον ἰαθέντες 5163 (ἀποθανόντων 770)—604 φρενοπαθεῖς, ὧν ἐξῆλθον 89 (θανόντων 66)—καὶ γηροκομούμενοι τέλος 173, ὧν ἐξῆλθον μὲν 7, ἀπεβίωσαν δὲ 43.

Τὴν πρώτην ἱερὰν λογίαν, τὴν πρώτην προσφορὰν ὑπὲρ ἱεροῦ σκοποῦ, καλλίστην καὶ ἀξιολύμπιον ἀπαρχὴν ποιούμενος, ἐχορήγησε πατρῶζων γόνος παλαιᾶς φαναριωτικῆς οἰκογενείας. Εἰς τοὺς πρεσβυτέρους τὴν ἡλικίαν ἐγένετο γνωστὸς ὁ ἐξ Ἀπαμείας τῆς Βιθυνίας αἰμυνηστος Κυριακοῦ Εὐθύμιος, χρηματίσας μὲν κατὰ τὴν πρὸ τῶν ἐθνικῶν Κανονισμῶν ἐποχὴν εἰς τῶν ἐφόρων τοῦ Κοινοῦ, οἵτινες ἀπετέλουν τὸ τότε περὶ τὸν οἰκουμενικὸν πατριάρχην ἐθνικὸν λαϊκὸν Συμβούλιον. λαβὼν δὲ κατόπι μέρος εἰς τὴν τοὺς ἐθνικοὺς Κανονισμοὺς συντάξασαν ἐθνোসυνέλευσιν. Ὁ μακαρίτης Εὐθύμιος Κυριακοῦ, πλήρης ἡμερῶν γενόμενος καὶ λιπὼν τὸν κόσμον τοῦτον, ἀφῆκε μνήμην εὐσεβοῦς ἑλλήνος ὀρθοδόξου, καλοῦ πολίτου, τιμίου μέλους τῆς Ἐκκλησίας καὶ πιστοῦ ὑπηκόου τοῦ βασιλείου κράτους. — Τῶν ἀρετῶν τούτων γενόμενος κληρονόμος ὁ μόνος ζῶν ἐκ τῶν υἱῶν τοῦ μακαρίτου Εὐθυμίου ἐξοχ. Ἀριστείδης βένης Κυριακοῦ ἀναμνησκεί ἡμῖν ζῶσαν τὴν πάλαι φαναριωτικὴν ἀριστοκρατίαν, ἐν τῇ ἐξασκῆσει τῶν καθηκόντων αὐτοῦ ὡς χρησίμου καὶ νουνεχοῦς μέλους τῆς κοινωνίας καὶ εὐσεβοῦς τέκνου τῆς Ἐκκλησίας, ἠθικῶς μὲν παρέχων τὴν ἀρωγὴν αὐτοῦ καὶ συναντίληψιν ὅπου καλεῖ αὐτὸν ἡ φωνὴ τῆς Ἐκκλησίας, τὴν ὑλικὴν δὲ βοήθειαν καὶ συνδρομὴν ὅπου διαβλέπει καλὸν καὶ κοινωφελῆ θεσμὸν καὶ ἔργον χρῆζον ἐπιτακτικῆς θεραπείας, ἐπερχόμενος ἐπικουρὸς αὐτοβούλως, ἀνευ συστάσεων καὶ παρακλήσεων καὶ τῆς πρώτης τάξεως ὧν οὕτω τῶν παρ' Ἡσιόφῳ ἐπαινουμένων. — Οὕτω καὶ νῦν, μαθὼν τὰ κατὰ τὸν μελετώμενον ἐξωραϊσμὸν τοῦ ἱεροῦ ναοῦ τῆς Ζωοδόχου Πηγῆς προσελθὼν αὐτόκλητος ἐνεχείρισε τῇ Α. Θ. Π. τῷ οἰκουμενικῷ πατριάρχῃ ποσὸν διακοσίων ὀθωμανικῶν λιρῶν, καὶ ἀπεχαιρέτισεν αὐτὸν ἀπερχόμενος εἰς Ἑσπερίαν. Ἐπετέλεσε καθῆκον ἱερὸν πρὸς προσκύνημα σεπτὸν, δίδει δὲ πᾶσιν ἀριστον

παράδειγμα καὶ τοῦ τί καὶ τοῦ πῶς πρέπει νὰ πράττωμεν οἱ ὁμογενεῖς ὑπὲρ τῶν κοινῶν, μιμούμενοι πατέρων καὶ προγόνων ἀρετὴν καὶ δεικνύοντες ὅτι ἡ τοιαύτη μίμησις ἐστὶ τὸ διδακτικώτερον καὶ Θεῷ καὶ ἀνθρώποις εὐπαράδεκτον **μνημόσυνον τῆς ἀρετῆς τῶν αἰμυνηστων πατέρων ἡμῶν.**

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

Συνεδρία Δύο Σωμάτων.—Συνῆλθον σήμερον μ. μ. εἰς κοινὴν συνεδρίαν ἡ Ἱ. Σύνοδος μετὰ τοῦ Δ. Ε. Μ. Συμβουλίου, ὑπὸ τὴν προεδρείαν τῆς Α.Θ.Π. τοῦ οἰκουμενικοῦ πατριάρχου. Ἐν τῇ συνεδρίᾳ ταύτῃ ἐξελέγη μέλος τοῦ Δ. Ε. Μ. Συμβουλίου, ἀντὶ τοῦ μὴ ἀποδεξαμένου τὴν ἐκλογὴν ἐξοχ. Γιάγκου βένη Ἰωαννίδου, ὁ ἀξιότιμος κ. Πέτρος Τσαούσογλου.

Μέριμνα τῶν Ἐκκλησιῶν.—Ἀντιπρόσωπος τοῦ ἀγιωτάτου πατριαρχικοῦ Οἰκουμενικοῦ Θρόνου διὰ τὴν διευθέτησιν τοῦ ζητήματος τῆς ἐκλογῆς ἀρχιεπισκόπου Κύπρου διωρίσθη ἐν τῇ συνοδικῇ συνεδρίᾳ τῆς τρίτης ὁ πανιερ. μητροπολίτης Ἀγχιάλου κ. Βασίλειος, ὃς κληθεὶς ἐπὶ Συνόδου καὶ λαβὼν γνῶσιν τοῦ διορισμοῦ ὑπέβαλε τὰς εὐχαριστίας αὐτοῦ. Ἡ ἐκλογὴ τηλεγραφικῶς ἠγγέλθη τῇ τε κυπριακῇ Συνόδῳ καὶ τοῖς μακαριωτάτοις πατριάρχεις Ἀλεξανδρείας καὶ Ἱεροσολύμων. Μετὰ τοῦ πανιερ. πατριαρχικοῦ ἀντιπροσώπου θέλει ἀπέλθαι εἰς Κύπρον καὶ ὁ ἱερολογ. ὑπογραμματεὺς τῆς ἱερᾶς Συνόδου διάκονος κ. Ἀπόστολος Τρύφωνος.

Αὐτοκρατορικὴ ἐορτή.—Πανηγυριζομένης ἐν Αὐστρῳ—Οὐγγαρίας, τῇ τρίτῃ τῆς παρουσίας ἐβδομάδος, τεσσαράκονταετίας ἀπὸ τῆς στέψεως τῆς Α. ΚΒ. Μ. τοῦ αὐτοκράτορος Φραγκίσκου Ἰωσήφ, τὰς πατριαρχικὰς εὐχὰς καὶ συγχαρητικὰς προσρήσεις ἠρμύνευσαν τῇ Α. ἐξ. τῷ ἐνταῦθα πρεσβευτῇ τῆς ΑὐστρῳΟὐγγαρίας κόμητι Παλαβιτσίνῃ ὁ πανοσιολγ. Μ. πρωτοσύγκελλος μετὰ τοῦ Μ. πρωτεκδίκου καὶ Α' γραμματέως τοῦ Δ. Ἑθν. Μ. Συμβουλίου κ. Π. Δ. Νικολοπούλου.

Φιλάδελφος πρόνοια — Συνοδικῇ ἀποφάσει, ἀπὸ τῆς 1 τοῦ μηνὸς ἰουνίου χορηγηθήσεται μηνιαῖον ἐπίδομα τοῖς ἐν ἐμπεριστάτοις ἐπαρχίαις τοῦ Οἰκουμενικοῦ Θρόνου πανιερ. ἀρχιερεῦσιν ἐκ λιρῶν ἐξ, τοῖς δὲ τέως ἐνταῦθα

παραμένουσι πανιερ. μητροπολίταις Φιλίππου-πόλεως, Μεσημβρίας, Ἀγχιάλου καὶ Βάρνης χορήγημα κατὰ μῆνα δέκα λιρών.

Κανονικὴ ἄδεια.—Τῷ πανιερ. μητροπολίτῃ Βόσνης κ. Νικολάφ Μάνδιτς, ἐπὶ τῇ ἰδίᾳ αἰτήσῃ, συνοδικῶς ἐχορηγήθη ἄδεια μεταβάσεως εἰς τὰ λουτρά τοῦ Κάρλσβαδ, χάριν τῆς πασχούσης ὑγείας αὐτοῦ.

Περὶ τῶν ἐν τῇ διασπορᾷ Ἐκκλησιῶν ἡ Μ. Ἐκκλησία πρόνοιαν ἐπιδεικνυμένη μητρικὴν ἐνέκρινε συνοδικῶς ἵνα περιέλθῃ εἰς γνῶσιν πάντων τῶν κληρικῶν τοῦ Οἰκουμενικοῦ Θρόνου, ὅτι οὐδενὶ τούτων ἐπιτρέπεται ἡ μετάβασις εἰς Ἀμερικὴν, ἐὰν μὴ ἔχωσιν ἐκεῖθεν μὲν πρόσκλησιν ὑπὸ ὠρισμένης τινὸς κοινότητος, ἐντεῦθεν δὲ τὰ νενομισμένα κανονικὰ ἀπολυτήρια γράμματα τοῦ οἰκείου μητροπολίτου ἐπικεκυρωμένα ὑπὸ τοῦ παναγιωτάτου οἰκουμενικοῦ πατριάρχου, προσεπικεκυρωμένα δὲ καὶ ὑπὸ τῶν κατὰ τόπους ἀμερικανικῶν προξενείων.

Πατριαρχικὰ γραφεῖα.—Τῇ πρωΐᾳ τῆς σήμερον ἐψάλην. κελεύσει τῆς Α. Θ. Π., ὑπὸ τῶν πανοσιολγ. Μ. ἀρχιεπισκόπου καὶ Μ. συγκέλλου ἁγιασμοῦ ἐν τῇ συμπληρωθείσῃ οἰκοδομῇ τῶν ὑπὸ τὰ πατριαρχικὰ κελλία γραφείων.

Ἐκλεξίμοι.—Ἐν τινι τῶν τελευταίων συνοδικῶν συνεδριῶν ἐνεγράφη εἰς τὸν κώδικα τῶν δι' ἀρχιερατείαν ἐκλεξιμῶν ὁ πανοσ. κ. Ἰωακείμ Μαρτινιανός, ἐκ τῶν τελειοφοίτων τῆς ἐν Χάλκῃ Θεολογ. Σχολῆς, ἐπὶ ὀκταετίαν εὐδοκίμως χρηματίσας ἱεροκήρυξ καὶ διδάσκαλος τῶν ἱερῶν ἐν ἐπικαίροις ἐπαρχίαις τοῦ πατριαρχικοῦ οἰκουμενικοῦ Θρόνου καὶ ἀπὸ σχεδὸν ἐνὸς ἔτους προϊστάμενος τοῦ ἱεροῦ ναοῦ τῆς Θεοτόκου Καθ-φατιανῆς.

Μουσικὸς Σύνλογος.—Τὸ προεδρεῖον τοῦ Ἐκκλησ. Μουσικοῦ Συλλόγου, κατὰ τὴν τελευταίαν αὐτοῦ συνεδρίαν, λαβὼν ὑπ' ὄψιν ἀναφορὰν ἐννέα μελῶν καταγγελλόντων αὐτὸ πρὸς τὴν Α. Θ. Π. τὸν οἰκουμενικὸν πατριάρχην ἐπὶ παραβάσει δῆθεν τοῦ κανονισμοῦ καὶ θεωρήσαν τὸ ἔγγραφον τοῦτο ὡς τεῖνον νὰ διαιωνίσῃ τὴν μεταξὺ τῶν μελῶν ψυχρότητα καὶ διχοστασίαν, διὰ τῆς πρὸς τὸν πατριάρχην καταγγελίας πάσης πράξεως τοῦ νομίμως ἐκλεγέντος προεδρείου, ἐνῶ πᾶσα τοιαύτη πρότασις καὶ συζήτησις ἀνήκει εἰς τὴν ὀλομέλειαν, ἀπεδοκίμασε μὲν διὰ ψήφων ἐπτά κατὰ δύο) τὴν τοιαύτην πολιτείαν τῶν

ἐν τῷ γράμματι συνυπογραφομένων δύο διδασκάλων τῆς πατριαρχικῆς Μουσικῆς τοῦ Συλλόγου Σχολῆς κ. κ. Κωνστ. Κλάβα καὶ Φωτίου Σ. Παπαδοπούλου, ἀνεκάλεσε δὲ τὴν προηγουμένην ἀπόφασιν αὐτοῦ, δι' ἧς τοὺς νῦν ἀπολυθέντας εἶχεν ἀναδιορίσει ἐκ πνεύματος ἐπιεικειᾶς καὶ πρὸς ἄρσιν πάσης ἀφορμῆς οἰουδήτινος παραπόνου.—Τὸ προεδρεῖον ἐνέκρινε ὁμοφώνως ἵνα εἰς Ἅγιον Ὅρος ἀποστείλῃ, ἐπὶ ἐξαιτήσῃ συνδρομῶν ὑπὲρ τοῦ ἔργου τῆς Σχολῆς, τὸν ἐκ τῶν ἐφόρων αὐτῆς κ. Δημήτριον Μπαλαμπάνην, πρῶτον διδάσκαλον τῆς ἐκκλησ. μουσικῆς ἐν τῷ διδασκαλείῳ Κρήτης καὶ πρωτοψάλτην τέως τῆς ἱερᾶς μητροπόλεως, κεκτημένον πάντα τὰ διὰ τὴν σπουδαίαν ταύτην ἀποστολὴν ἀπαιτούμενα προσόντα, δηλώσαντα δ' ἅμα ὅτι οὐδεμίαν δέχεται ἀμοιβὴν τῶν ἐπὶ τούτῳ κόπων αὐτοῦ. Τὸν καταλληλότερον τοῦτον διορισμὸν ἐνέκρινε ἡ Α. Θ. Π. καὶ διέταξε νὰ γραφῇ τὸ πρὸς τοῦτο συστατικὸν γράμμα.

Αὐτοκρατορικὴ εὐνοία.—Ἀγγέλλομεν εὐχαρίστως ὅτι ὑπὸ τῆς Α. Α. Μ. τοῦ σουλτάνου ἀπενεμήθη τῷ ἐκ τῶν σεβασμ. συνοδικῶν μητροπολίτῃ Μαρωνείας κ. Νικολάφ τὸ πρᾶγμα Ὁσμανιέ Γ' τάξεως, ἀμειβομένης οὕτω τῆς πρὸς τὸ βεσῖλειον κράτος λελογισμένης αὐτοῦ ἀφοσιώσεως.—Μετὰ τῆς αὐτῆς εὐχαριστήσεως ἀγγέλλομεν τὸν διορισμὸν ὡς βοηθοῦ τοῦ νομάρχου Ἰωαννίνων τοῦ ἐνδοξ. Στεφάνου Καρθεοδωρῆ ἐφέντη, μέλους τοῦ Δ. Ε. Μ. Συμβουλίου.

Ἐπισκέψεις.—Τῷ παρελθόντι σαββάτῳ ἐπεσκέψατο τὴν Α. Θ. Π. τὸν οἰκουμενικὸν πατριάρχην ὁ νῦν διορισθεὶς ἐπιτετραχμένος τῆς ἐλληνικῆς κυβερνήσεως ἐν Βερολίνῳ κ. Καρχτζᾶς—τῇ τρίτῃ ἡ Α. Εἰς. ὁ ἐνταῦθα πρεσβευτὴς τῆς Ἑλλάδος κ. Ι. Γρυπάρης—Σήμερον ἡ Α. Θ. Π. μετέβη πρὸς ἐπίσκεψιν εἰς τὴν ἱερὰν μονὴν τῆς Ζωοδόχου Πηγῆς, συνοδευόμενος ὑπὸ τοῦ σεβ. προέδρου τῆς ἐφορίας τῶν Ἑθν. Φιλανθρ. Καταστημάτων μητροπολίτου Χίου κ. Κωνσταντίνου.—Τῇ δευτέρῃ ἡ Α. Θ. Π. ἀντεπεσκέψατο ἐν Θεραπεύσει τὸν σεβασμ. μητροπολίτην Δέρκων κ. Καλλινικόν, εἶτα δὲ τὰς ἐριτίμους οἰκογενείας Ζαρίφη καὶ Μαυρογορδάτου.

Ἅγιον Ὅρος.—Διέμενε ἐν Θεσσαλονίκῃ κατὰ τὴν παρελθούσῃν ἐβδομάδα ὁ πανοσ. ἡγούμενος τῆς ἱερᾶς τοῦ Ἐσφιγμένου μονῆς κ. Γεράσιμος.

(Ἐκκλησίαι αὐτοκέφαλοι ἐν 348 σελίδι)

Ἡ ΕΝ ΧΑΛΚῃ ΘΕΟΛΟΓΙΚΗ ΣΧΟΛΗ

(1844—1898)

ὑπὸ τὸν τίτλον τοῦτον, ὃν ἐπακολουθεῖ κατὰ πόδας μακρὰ ἐπεξηγηματικὴ ἀνάπτυξις, ἐξεδόθη ἐπ' ἐσχάτων, ἐν Αἰγύπτῳ, ὑπὸ τοῦ ἱατροῦ Δ. Γρηγορά, φυλλάδιον περιέχον τὰ ἀπομνημονεύματα τοῦ θανόντος ἀδελφοῦ αὐτοῦ Γ. Γρηγορά, τοῦ ἐπὶ μακρὰν σειρὰν ἐτῶν διευθυντοῦ τῆς Σχολῆς χρηματίσαντος.

Ἀτυχῶς, τὰ ἀπομνημονεύματα ταῦτα ἀντὶ τὰ περιέχουσι τὴν ἐξιστόρησιν τῶν μᾶλλον ἀξίων ἀναγραφῆς γεγονότων τοῦ βίου τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς, περὶ τὸ πρόσωπον τοῦ Γρηγορά ὡς περὶ κεντρικὸν ἄξονα, εἰ καὶ συγκεχυμένως καὶ ἀτάκτως, περιστρεφόμενα, πρὸς ἓν τι μόνον προφανῶς κατατείνουσιν, ὅπως τοῦτον μὲν, ὡς οἶόν τε, ἐξυμνήσωσι καὶ ἐξυψώσωσιν, ὡς σωτῆρα καὶ φρουρὸν ἄγρυπνον καὶ μονοноῦ πολιοῦχον ἀγαθὸν τῆς Σχολῆς δαίμονα ἐκθειάζοντα, πάντας δὲ τοὺς, καθ' οἷονδῆτινα τρόπον, αὐτῷ προσκρούσαντας ἐξουθενώσωσι καὶ στιγματίσωσιν, ὡς ἐπιζημίους καὶ ἐπιβούλους καὶ ὀλετήρας ταύτης χαρακτηρίζοντα. Ἰδιαζόντως δὲ τὸ πνεῦμα τοῦτο κορυφούται ἐν τῇ λεπτομερεῖ ἀναγραφῇ τῆς κατὰ τὸ 1897 ἐμφυλίας ἐριδος μεταξὺ τοῦ Γρηγορά καὶ ὀκτὼ καθηγητῶν τῆς Σχολῆς, ἥτις ὡς κατάντημα ἔσχε τὴν ὁριστικὴν ἀπὸ τῶν καθηκόντων του, ὡς διευθυντοῦ, ἀπαλλαγὴν τοῦ πρώτου.

Οἰκοθεν νοεῖται ὅτι ἀπομνημονεύματα, ὑπὸ τοιοῦτον πνεῦμα καὶ ὑπὸ τοιαύτας ψυχολογικὰς διαθέσεις γραφέντα, πᾶν ἄλλο ἢ ἐξιστορήσεις τοῦ ἀληθοῦς βίου τῆς Σχολῆς δέον νὰ θεωρηθῶσι, τοῦ συγγραφέως αὐτῶν, τοῦ καθαπτομένου ζώντων καὶ νεκρῶν καὶ ἐκ τοῦ ἀσφαλοῦς ἐκείθεν τοῦ τάφου βάλλοντος, ἀποδεικνυμένου περιτρώως ὡς ὑπὸ τὴν ἐπήρειαν ἀνθρωπίνων παθῶν, ἐπὶ καταπατίσει τῆς ἱστορικῆς ἀληθείας καὶ τῆς στοιχειώδους ἀμεροληψίας, προδάντος εἰς τὴν σύνταξιν τοιούτων ὡς τοιοῦτον δὲ ἔργον τὰ ἀπομνημονεύματα ταῦτα δὲν ἦτο δυνατόν ἢ νὰ ἀποδοκιμασθῶσιν ὑπὸ τῆς Ἐκκλησίας.

Τὴν ἀποδοκιμασίαν ταύτην τῆς Ἐκκλησίας, καθὼς καὶ τὰ μέτρα τὰ ληφθέντα ὑπ' αὐτῆς πρὸς ἀποσόβησιν τοῦ κινδύνου τῆς ἀποπλανήσεως τῆς κοινῆς γνώμης διὰ τῆς ἀποκαταστάσεως τῆς ἱστορικῆς ἀληθείας, ἐμφαίνουσι τὰ δημοσιευόμενα ὧδε δύο ἐπίσημα ἔγγραφα.

Α'.

Μακαριώτατε καὶ Ἀγιώτατε Πάπα καὶ Πατριάρχᾳ Ἀλεξανδρείας καὶ πάσης γῆς Αἰγύπτου, ἐν Χριστῷ τῷ Θεῷ λίαν ἀγαπητὲ καὶ περιπόθητε ἀδελφε καὶ συλλειτουργγὲ τῆς ἡμῶν Μετριότητος κύριε Φώτιε, τὴν φιλὴν ἡμῖν σεβασμίαν Αὐτῆς Μακαριότητα ἀδελφικῶς ἐν Κυρίῳ κατασπαζόμενοι ὑπερήδιστα προσαγορεύομεν.

Ἐπιμελεία, ὡς ἀναγράφεται, τοῦ αὐτόθι ἀφ' ἱκανοῦ διατρίβοντος ἱατροῦ Δημοσθένους Γρηγορά, ἐξεδόθη πρό τινος ἐν Ἀλεξανδρείᾳ καὶ διεδόθη καὶ ἐνταῦθα βιβλίον τι, περιέχον τὰ ἀπομνημονεύματα τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ μακαρίτου ἀρχιμανδρίτου Γερμανοῦ Γρηγορά περὶ τῆς ἐν Χάλκῃ ἱερᾶς Θεολογικῆς Σχολῆς, ἥς ὁ εἰρημένος ἀρχιμανδρίτης ἐπὶ μακρὰν σειρὰν ἐτῶν διετέλεσε διευθυντής. Ἡ ἐμφάνισις τοῦ βιβλίου τούτου, ὅπερ οὐδὲν ἄλλο ἐστὶν ἢ λίβελλος ἀνόσιος, προσβάλλων τὸ γόητρον τῆς εἰρημένης ὑπάτης παρ' ἡμῖν Ἐκκλησιαστικῆς Σχολῆς, οὐ μὴν δ' ἀλλὰ καὶ αὐτῆς τῆς καθ' ἡμᾶς Μεγάλης τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας, βαθέως ἐθλίψεν ἡμᾶς, πολὺν ἅμα ἐν τοῖς ἐνταῦθα κύκλοις προκαλέσασα ἄκαιρον σάλον. Ἐπειδὴ δὲ ἐν πάσῃ περιπτώσει ἐπὶ τῷ θλιβερῷ τούτῳ γεγονότι μεγίστην ὑπέχει τὴν εὐθύνην ὁ διαληφθεὶς ἱατρὸς Δημοσθένης Γρηγοράς, προβάς, ἀνευ ἴσως τῆς ἐντολῆς τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ, εἰς τὴν ἔκδοσιν τοιοῦτου λιβελλογραφήματος, ὅπερ οὐχ ἥκιστα ζημιοῖ τὴν μνήμην αὐτοῦ τοῦ μακαρίτου ἀρχιμανδρίτου Γερμανοῦ Γρηγορά, παρ' οὗ πᾶς τις ἄλλας τινὰς βεβαίως ἀνέμενεν εἰδήσεις καὶ κρίσεις καὶ συγγραφὰς περὶ τῆς ἐπὶ τοσαῦτα ἔτη ὑπ' αὐτοῦ διακυβερνηθείσης Σχολῆς, προαγόμεθα διὰ τῆς παρούσης ἀδελφικῆς ἡμῶν ἐπιστολῆς, ἀποφάσει τῆς περὶ ἡμᾶς Ἀγίας καὶ Ἱερᾶς Συνόδου, ἀξιῶσαι θαρρούντως τὴν λίαν ἡμῖν περιπόθητον σεβασμίαν Αὐτῆς Μακαριότητα ὅπως, μετακαλεσαμένη παρ' ἑαυτῇ τὸν εἰρημένον ἱατρὸν Δημοσθένη Γρηγοράν, ἐπιτιμήσῃ προσηκόντως αὐτὸν ἐπὶ τῇ ἀνοσίῳ ταύτῃ πράξει αὐτοῦ, ἅμα δὲ ἀπαιτήσῃ παρ' αὐτοῦ πρὸς ἀποστολὴν ἡμῖν πάντα τὰ εὑρεθέντα ἐν τῇ περιουσίᾳ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ ἐπίσημα καὶ λοιπὰ ἀνήκοντα τῷ Σχολῇ ἔγγραφα, ἅπερ ὁ μακαρίτης κατὰ καιροὺς ἐλάμβανεν ἐκ τῶν ἀρ-

χείων τῆς Σχολῆς ἐπὶ προφάσει συγγραφῆς τῆς ἱστορίας αὐτῆς, ἀνθ' ἧς ἄρα πρὸς μέγα σκάνδαλον ἐμελλέ ποτε ἵνα ἐμφανισθῇ τὸ ὡς ἄνω ἀσύστατον καὶ ἀνόσιον λιβελλογράφημα.

Ταῦτα θάρρει ἀδελφικῶ ἀξιοῦντες τὴν περισπούδαστον ἡμῖν σεβασμίαν Αὐτῆς Μακαριότητα, ἥτις, οὐκ ἀμφιβάλλομεν, τὴν αὐτὴν καὶ αὐτὴ ἡσθάνθη ἐπὶ τῇ ἐμφανίσει τοῦ λιβέλλου τοῦ του θλίψιν, κατασπαζόμεθα καὶ αὖθις Αὐτὴν ἐν φιλήματι ἀγίῳ καὶ διατελοῦμεν

Τῆς Ὑμετέρας κτλ. αἰχζ'. Μαΐου ι'.

† Ὁ Κωνσταντινουπόλεως **ΙΩΑΚΕΙΜ**

Β'.

Ἰερώτατε Μητροπολίτα Νικομηδείας κτλ. Πρόεδρε τῆς Ἐφορίας τῆς ἐν Χάλκῃ ἱερᾶς Θεολογικῆς Σχολῆς κτλ.

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὴν θλιβεράν ἐντύπωσιν τὴν προελθοῦσαν ἐκ τοῦ δημοσιευθέντος πρότινος ἐν εἰδεί ἀπομνημονευμάτων ἀνοσίου λιβελλογραφήματος περὶ τῆς ἐν Χάλκῃ ἱερᾶς Θεολογικῆς Σχολῆς καὶ ἐκ τῆς προκληθείσης πρὸς ἀντίκρουσιν αὐτοῦ ἀπαντήσεως καὶ ὑπολαμβάνοντες ὅτι καὶ διὰ τὸν λόγον ἐτι τοῦτον ἀνάγκη ἵνα καταρτισθῇ καὶ δημοσιευθῇ ἀληθὴς καὶ ἐπὶ ἐπισήμων ἐγγράφων καὶ μεμαρτυρημένων γεγυνότων στηριζομένη ἱστορία τῆς Σχολῆς, πρὸς διαφώτισιν τῆς κοινῆς γνώμης καὶ καθησύνχασιν τῶν σκανδαλισθεῖσων συνειδήσεων, προαγόμεθα διὰ τοῦ παρόντος Πατριαρχικοῦ ἡμῶν Πιπτακίου, ἀποφάσει τῆς ἀγίας καὶ ἱερᾶς Συνόδου, ἀξιῶσαι ὅπως πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον, προνοίᾳ τῆς Ἐφορίας καὶ ἐν συνεννοήσει καὶ συνεργασίᾳ μετὰ τῆς Διευθύνσεως καὶ ἐνὸς ἐκ τῶν καθηγητῶν τῆς Σχολῆς, ληφθῇ φροντὶς τοῦτο μὲν περὶ συντάξεως ἀκριβοῦς καταλόγου εἰς διπλοῦν πάντων τῶν ἐν τοῖς ἀρχείοις τῆς Σχολῆς ὑπαρχόντων κωδίκων καὶ λοιπῶν ἐπισήμων ἐγγράφων τῶν ἀφορώντων εἰς τὴν σύστασιν καὶ ἱστορίαν αὐτῆς, τοῦτο δὲ περὶ συλλογῆς καὶ ἐκτυπώσεως ἐν ἰδιαιτέρῳ φυλλαδίῳ πάντων τῶν ἐγγράφων ἐκείνων, ὅσα δύνανται ἵνα χρησιμεύσωσιν ὡς βάσις συγγραφῆς πλήρους καὶ ἀμερολήπτου ἱστορίας τῆς σχολῆς ἀπὸ τῶν ἡμερῶν τῆς ἰδρύσεως αὐτῆς. Ἡ δὲ τοῦ Θεοῦ χάρις κτλ.

Μαΐου ι' αἰχζ'.

† Ὁ Κωνσταντινουπόλεως ἐν Χριστῷ ἀγαπητὸς ἀδελφός

Ἡ ΠΡΟΣΩΠΙΚΗ ΥΠΑΡΞΙΣ ΤΟΥ ΔΙΑΒΟΛΟΥ

Β'.

Ὁ ἀληθινὸς τριαδικὸς Θεὸς ἡμῶν παρέχει εἰς τὸν θεόπλαστον ἄνθρωπον τὰς εὐεργεσίας Αὐτοῦ ποικιλοτρόπως κατὰ τὴν ἐκάστου χρείαν· καὶ ὅσοι μὲν τῶν ἀνθρώπων ἔχουσι τὴν φρόνησιν, δέχονται αὐτὰς καὶ ὠφελοῦνται καὶ σώζονται, ὅσοι δὲ τὴν ἀφροσύνην, ἀποκρούουσι τὰς εὐεργεσίας τοῦ πανσόφου καὶ παναγάθου Θεοῦ, καὶ λιμοκτονοῦντες καθίστανται ὑπεύθυνοι ἐνώπιον τῆς ἀδεκάστου, θείας δικαιοσύνης. Πρῶτη δὲ καὶ μεγίστη εὐεργεσία τοῦ φιλανθρωποτάτου Θεοῦ πρὸς τὸν λογικὸν ἄνθρωπον εἶναι ἡ σωτηρία τῆς λογικῆς καὶ ἀθανάτου πνευματικῆς ψυχῆς του, καὶ πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον ὁ ὢν ἐν τοῖς κόλποις τοῦ Πατρὸς Υἱὸς καὶ Λόγος ἐγένετο ἐν χρόνῳ σὰρξ, καὶ ἐσκήνωσεν ἐν ἡμῖν πλήρης χάριτος καὶ ἀληθείας, ἵνα θεραπεύσῃ τὰς αὐλοὺς καὶ δειζώους ψυχὰς ἡμῶν καὶ μεταδώσῃ ἡμῖν τὰ ἰδιώματα, ὥστε νὰ γίνωμεν τέκνα Θεοῦ. «Ὅσοι δὲ ἔλαβον Αὐτὸν, ἔδωκεν αὐτοῖς ἐξουσίαν τέκνα Θεοῦ γενέσθαι, τοῖς πιστεύουσιν εἰς τὸ ὄνομα Αὐτοῦ». Ἄν δὲ ἡ θεραπεία τοῦ θνητοῦ καὶ φθαρτοῦ χοϊκοῦ σώματος θεωρῆται μέγα καλὸν, πόσῳ μᾶλλον ἡ θεραπεία καὶ ἡ σωτηρία τῆς ψυχῆς; μίαν δὲ ἐκ τῶν μεγάλων τούτων τοῦ ἀληθινοῦ Θεοῦ ἡμῶν εὐεργεσιῶν, ψυχικὴν καὶ σωματικὴν, βλέπομεν ἀδιαλείπτως σχεδὸν καὶ συνεχῶς εἰς ἅπασαν τὴν Διαθήκην, καὶ ἐὰν προσέξωμεν ἐπ' αὐτῆς δυνάμεθα νὰ ὠφεληθῶμεν παρὰ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν Χριστοῦ ὠφέλειαν μεγίστην. Ὅποιαν δὲ ὠφέλειαν μεγίστην δυνάμεθα νὰ ὠφεληθῶμεν; Ἰδοὺ· μαυθάνοντες πρῶτον ὅτι ἔχομεν ἐχθρὸν ἀόρατον καὶ ἀθέατον, θανάσιμον, ἄσπονδον καὶ δεινότατον, παμπόνηρον καὶ παμμήχανον, ὅστις ἐπιβουλεύεται τὴν ψυχικὴν σωτηρίαν ἡμῶν, καὶ ὅστις ὡς κακοποιὸς τιμωρεῖ ὅσους ἂν ἀποχωρίσῃ ἀπὸ τὸν εἰρηνάρχην καὶ ἀγαθόδωρον ἀληθινὸν Θεὸν ἡμῶν Χριστὸν διὰ τῆς ἀπιστίας καὶ ὑποδουλώσῃ εἰς τὴν ψυχόλεθρον ἁμαρτίαν· καὶ δεύτερον, μαυθάνοντες τὸν νόμον, καθ' ὃν δυνάμεθα ν' ἀποκρούσωμεν καὶ νὰ νικήσωμεν τὸν φοβερώτατον καὶ παγκάκιστον τοῦτον ἐχθρὸν καὶ λάβωμεν ἔπειτα τῆς νίκης τὸν στέφανον· διότι, λέγει ὁ Σωτὴρ «Τῷ νικῶντι δώσω αὐτῷ καθίσαι μετ' Ἐμοῦ ἐν τῷ θρόνῳ Μου καὶ εὐφρανθῆναι εἰς τὸν αἰῶνα». Ὁ δεινότατος πολεμήτωρ, ὅστις ἐπιβου-

λεύεται τὴν σωτηρίαν ἡμῶν τὴν ψυχικὴν εἶναι ὁ ἀρχαποστάτης διάβολος, καθὼς μαρτυρεῖ περὶ αὐτοῦ ὁ Λυτρωτὴς τῶν ψυχῶν ἡμῶν λέγων· «Ὁ διάβολος ἀπ' ἀρχῆς ψεύστης ἐστὶ καὶ ἀνθρωποκτόνος»· ψεύστης, διότι ἐμβάλλει, ἐμπνέει, καὶ ἐνσπείρει εἰς τὸν ἄνθρωπον (εἰς τὴν ψυχὴν δηλαδὴ τὴν αὔλον καὶ πνευματικὴν τοῦ ἀνθρώπου, ἅτε καὶ τοῦ διαδόλου ὄντος, ὡς γινώσκουμεν, αὔλου, πονηροτάτου καὶ ἀκαθάρτου πνεύματος) τὸ θεοστυγέστατον ψεῦδος, καὶ τὴν φρενοφθόρον κακοφροσύνην καὶ πλάνην, διὰ τὴν ῥίψῃ αὐτὸν ἀπὸ τὴν ὑπακοὴν τοῦ Θεοῦ, ὡς ἐποίησε τοῦτο εἰς τοὺς πρωτοπλάστους· διότι διαβάλλει ὁ βλάσφημος διάβολος τὸν πάνσεπτον καὶ θεοποιὸν νόμον καὶ τὴν δικαιοσύνην τοῦ ἀληθινοῦ Θεοῦ ἡμῶν, καὶ ἐμβάλλει τὴν θεομίσητον ἀπιστίαν, ἵνα μὴ πιστεύσαντες σωθῶσιν, ὡς τοῦτο ἐποίησεν εἰς τοὺς χριστοκτόνους καὶ θεοκτόνους Ἰουδαίους, τοὺς σταυρώσαντας τὸν βασιλέα τῶν αἰώνων καὶ δημιουργὸν τῶν ὅλων θεάνθρωπον Ἰησοῦν. Παρεισάγει τὴν ἀφεγγὴ καὶ ἀνίερων πλάνην, τὴν δύσθεον καὶ ζοφώδη κακοδοξίαν, τὴν θεομάχον κακοφροσύνην, ὡς καὶ τὴν ἐξάγιστον καὶ παναθλίαν ἀνθρωπολέτειραν αἵρεσιν, διὰ τὴν σκοτίσῃ τὴν ψυχοσώτειραν ἀλήθειαν, ὡς τοῦτο ἐποίησεν εἰς τοὺς αἰρετικούς καὶ σχισματικούς, τοὺς ὁποίους μέχρι σήμερον κρατεῖ εἰς τὴν κακοφροσύνην. Εἶναι ψεύστης, διότι συνιστᾷ τὰ πάθη τῆς σαρκὸς ὡς τὴν μόνην εὐδαιμονίαν τοῦ ἀνθρώπου, ὡς τοῦτο ποιεῖ εἰς τοὺς σαρκολάτραις καὶ εἰς τοὺς ἀσώτους, ἀσεβεῖς, ἀπίστοις καὶ ὑλιστάς, οἵτινες ὡς σατανόληπτοι λέγουσι· «φάγωμεν καὶ πίωμεν αὖριον ἀποθανούμεθα· μέλλων βίος καὶ ἀθανασία δὲν ὑπάρχει»! Εἶναι δὲ καὶ ἀνθρωποκτόνος διότι ὅσους ἂν ῥίψῃ εἰς τὴν ἀπιστίαν, ἀσέβειαν, εἰς τὴν θανατηφόρον ἁμαρτίαν, τιμωρεῖ καὶ ἀποκτείνει αὐτοὺς ψυχικῶς καὶ σωματικῶς. Ἐν δὲ ἀπὸ τὰ παμμέγιστα ψεῦδη, τὰ ὁποῖα ἐμβάλλει εἰς τοὺς ἀνθρώπους, εἶναι καὶ τοῦτο, ὅτι ἀρνοῦνται τὴν ἑαυτοῦ ὑπαρξιν, ὥσπερ οἱ λησταὶ καὶ οἱ κακοῦργοι κρύπτονται, ἵνα εὐχερέστερον κακοῦργῶσι. Ναί, ὑπάρχουσιν ἄνθρωποι σήμερον γινόμενοι, εἴτε ἐν γνώσει, εἴτε ἐν ἀγνοίᾳ, ὄργανα καὶ δοῦλοι τοῦ κακοποιοῦ πνεύματος τοῦ ψεύδους καὶ τῆς πλάνης, καὶ λέγοντες, οἱ δεῖλαιοι καὶ ἀξιολύπητοι, ὅτι δὲν ὑπάρχει διάβολος καὶ πονηρὰ καὶ ἀκάθαρτα πνεύματα, ἔργον ἔχοντα τὴν ἀποπλάνησιν

καὶ διαφθορὰν τοῦ ἀνθρώπου, διότι πῶς ἡδύνατο ὁ ἀπειράγαθος Θεὸς ἡμῶν νὰ ποιήσῃ κακοποιούς δαίμονας; διάβολοι, λέγουσιν, εἶναι οἱ κακοποιοὶ ἄνθρωποι. Τοιαῦτα λοιπὸν ψεῦδη λέγοντες πολλοὺς τῶν ἀγνοούντων τὰς Γραφὰς συμπαρασύρουν εἰς τὴν πλάνην καὶ εἰς τὸν ὀλεθρον. Ἀλλὰ τοὺς κακοὺς ἀνθρώπους, τοὺς κλέπτας, τοὺς ληστὰς καὶ τοὺς κακοῦργους ὁ πανυπεράγαθος Θεὸς ἡμῶν τοὺς κάμνει ἢ ἀφ' ἑαυτῶν γίνονται τοιοῦτοι; Ὁ Θεὸς βέβαια εἶναι ἀγαθὸς καὶ τὰ πάντα ἐποίησε λίαν καλὰ, καὶ οὐδὲν θέλει τὸν θάνατον καὶ τὴν καταστροφὴν, τῶναντίον μάλιστα ζητεῖ τὴν σωτηρίαν αὐτῶν παντοιοτρόπως. Ἀλλ' ὅταν οἱ ἄνθρωποι, παραγνωρίζοντες τὸ ἴδιον συμφέρον, ἀποστατῶσιν ἀπὸ τὸν Θεόν, τίς ὁ αἴτιος; τοιοιτοτρόπως καὶ οἱ διάβολοι, ἀποστατήσαντες ἀπὸ τὴν ὑπακοὴν τοῦ παντοῦργου καὶ παντάρχου Θεοῦ διὰ τὴν θεοστυγεστάτην ὑπερηφάνειάν των, ἐκρημνίσθησαν εἰς τὴν ἀπώλειαν, καὶ ἤδη πλανῶσι πάντας ὅσοι ὑπακούσωσιν εἰς αὐτοὺς ἀρνούμενοι ἅμα τὴν ὑπαρξίν των, ἵνα εὐχερέστερον ἐπιτυχάνωσι τοῦ ἰδίου βροτοκτόνου κόπου, μέχρις οὗ ἔλθῃ ἡ ὠρισμένη ὑπὸ τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Χριστοῦ ἡμέρα. Μεγαλότερον ψεῦδος δὲν θὰ ἡδύνατο νὰ ἐπινοήσῃ ὁ πατὴρ τοῦ ψεύδους διάβολος, ἢ τὴν ἑαυτοῦ ἀρνήσιν καὶ δὲν ἡδύνατο εὐχερέστερον νὰ ἐξαπατᾷ τοὺς ἀνθρώπους εἰμὴ διὰ τοῦ ὀλεθριωτάτου καὶ κοσμοκτόνου ψεύδους. Ἡ θεόπνευστος ἀγία Γραφή, Παλαιὰ καὶ Νέα, πανταχοῦ μαρτυρεῖ τὴν ὑπαρξιν τοῦ ἐχθροῦ τῆς ἡμετέρας σωτηρίας καὶ τῆς ψυχῆς καὶ τὴν κακοποιὸν αὐτοῦ φύσιν. Ὁ θεάνθρωπος καὶ σωτὴρ ἡμῶν Ἰησοῦς πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον ἐγένετο ἄνθρωπος καὶ ἐσταυρώθη διὰ τὴν νικῆσιν τὸν ἀντίδικον ἡμῶν διάβολον, καὶ ἐλευθερώσῃ τὸ ἀνθρώπειον γένος ἀπὸ τὰς χεῖρας αὐτοῦ· «Νῦν, λέγει, κρίσις τοῦ κόσμου τούτου ἐστὶ, νῦν ὁ ἀρχὼν τοῦ κόσμου τούτου (ὁ διάβολος) ἐκβληθήσεται ἔξω». Οἱ ἀρνούμενοι λοιπὸν τὴν ὑπαρξιν τοῦ φθορέως καὶ ἐξολοθρευτοῦ τῶν φρενῶν ἡμῶν διαδόλου, ἀρνοῦνται ἐμμέσως τὴν Γραφὴν, διαψεύδουσι τὸ πάνσεπτον καὶ πανάγιον Εὐαγγέλιον, τὴν ἐν-σάρκον οἰκονομίαν καὶ ὅλον τὸ μυστήριον τοῦ ἐν Τριάδι Θεοῦ ἡμῶν. Ἰδοὺ ὁποῖα κάκιστα ἀποτελέσματα ἐπάγει τὸ ὀλεθριώτατον ψεῦδος.

Ἀλλ' ἡμεῖς, ἀγαπητοὶ ἀναγνώσται, τέκνα

